

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput LI. De morte prædicti venerabilis Prioris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

versus meridiem quatuor acceptaverat Monasteria. Primum erat Monasterium B. & gloriosæ Virginis Mariæ in *Hertsenhagen* situm in territorio Nobilium de *Eppensteen* Moguntiensis Diæcesis. Secundum Monasterium Horti gloriosæ V. Mariæ in *Hirtengartin* Diæcesis *Wormatiensis*. Tertium Monasterium B. Petri in *Heghen* situm in Comitatu de *Tinighen* ejusdem Diæcesis. Quartum Monasterium B. Mariæ Magdalensæ propè Confluentiam in *Insula* constitutum Diæcesis *Trevirensis*. At verò versus Occidentem Monasterium sanctis Salvatoris propè oppidum *Attendohen* *Coloniensis* Diæcesis, quod licet per Conventum Monasterij B. MEINULPHI antea acceptatum fuerat, tamen quia per negligentiam quasi omnino à disciplinari vita destitutum, supradictus Venerabilis Prior manum apponens validam idem Monasterium ad Regularem & bonum statum reduxit, versus Aquilonem sæpè dictus Prior Monasterium *S. Dyonisij* Diæcesis *Mindensis* accepavit, versus Orientem verò in *Volkmaria* Moguntiensis ipse Venerabilis Prior de novo instituit domum devotarum Sororum, quemadmodum & antea in Oppido *Lippensi* consimilem devotæ Congregationis cum gaudio domum instituit. Latentur Cæli, quia has utrasque domos devotarum Sororum Domino DEO diligenter famulantium inhabitat multitudo. Ecce qualia & quanta bona ex alia spiritali vinea æterna DEI prædestinatione in Monasterio B. MEINULPHI complantata ad salutem plurimarum animarum processerunt, & quibus laboribus, & anxietatibus ob prædicta præfatus Pater involutus fuerit, non facilè exprimi nec adumbrari potest, & non ad hæc omnia suscipienda, & perficienda gravia onera suffecisset, nisi supremus Dominus illum in hisce roborasset.

CAPUT LI.

De morte prædicti Venerabilis Prioris.

Postquam verò supradictus devotus Prior Monasterij B. MEINULPHI in decimum octavum annum strenuè rexit, pius Dominus, ut fidelis servus ejus magna ex parte ab hac vita purgatus iret, gravissimis pænis longoque cruciatu punivit eum circa finem
vitæ

vita^e su^a, nam licet quasi per totum tempus incolatus sui multas molestias sui corporis sustinuerat, tamen ante finem, quo de mundo hoc tolli debuit, in tanta p^ænarum decoctione fuit, ut nec stare sine notabili læsione posset, nec jacere, etenim morbos, quos Medici calculum appellant, & colicam gravissimè & creberrimè patiebatur, & lapilluli ad pisarum quantitatem per urinalem viam egrediebantur ab eodem, nec solum prædictis infirmitatibus, sed & aliis pius Dominus eundem castigavit & probavit. In probatione sua inventus fuit fidelis, nec licet multum debilis, multumque infirmus fuerat, tamen ut Domino nostro JESU Christo in passionis su^ae stigmatibus aliquantulum similis in hac vita haberetur, ex desiderio cordis in hæc verba loquebatur: *Utinam adhuc 100. annis possem hic in carne positus talem p^ænam, quam jam patior, sustinere!* Et quia in multis p^ænis tam patiens habebatur, piè creditur, quod Dominus DEUS voluerit, eum in hac vita Coronam Martyrij promereri. O magna DEI pietas! Ex quo prædictus Venerabilis Prior quasi ab ineunte ætate sua semper devotus internè exstiterit, magnusque fuerit in Reformatione multorum Monasteriorum, ac in lucrandis animabus virilis habebatur Operator, ne propter hæc omnia in vanam gloriam extolleretur, piè à Domino DEO permissum fuit, ut ferè tribus annis ultimis vita^e su^ae non solum gravissimas corporis p^ænas sustineret, de quibus jam dictum, sed & omnis devotio ab eo recessum faciens aridus spiritu factus erat, & quamquam aridus, & indevotus, tamen Dominus DEUS pia sua ordinatione illum singularem dilectorem suum ante lectum in sede sua sedentem præsentem Conventu ac omnibus ab eo dimissis p^ænis absque inordinato motu quasi dormientem in pace cordis, ut speratur, fecerat hinc transire. O pium Patrem! O devotum Virum! O singularem Christi Amatorem! quis illum non lugeat? quis non defleat? qui tam devotas ac perutiles institutiones instituerat, quibus attingitur vita spiritualis, qui denique tam exemplaris in sua conversatione continuè habebatur, qui tam Zelosus extitit pro lucrandis animabus tamque pius in omnibus actibus suis efferverat? Prò dolor, & quod sine gemitu dicere non valeo, talis in vinea Domini sincerus, & virilis Operator rarò invenitur, qui tam fortiter ad hoc laboravit, ut vivi lapides ex lucratis animabus jamque facti in structuram cælestis Jerusalem cum gaudio ducerentur,

& quia ex defectu rigoris Monasteria & devotæ Congregationes , prout frequenter ad omnimodam spiritualis vitæ destitutionem patiatim soleant devenire , necessarium est , ut iste præfatus strenuus , & devotus Pater universis Monasteriorum Prælati in bonum ac perutile positus sit exemplar , quatenus & ipsi in rigorosa vita , qua suos subditos rexit , imitantes bravium æternæ felicitatis recipiant in mercedem , quòd si rigoris distractionem minùs exercuerint in subditos , causa fuit , quòd defluerent in vita spirituali , & ob hoc in horribili iudicij die certissimè ad futurum non solùm sua sed & subditorum peccata in pænis luant.

C A P U T LII.

De Innovatione miraculi , quod aliquando contigerat in dicto Monasterio cum ardenti lumine supra pannum.

Cùm miracula divina, quibus humanum genus ad melioris vitæ statum provocari potest, absque culpa nequaquam à scientibus taceri possunt, dignum duxi illud, quod relatione devoti Confratris mei supradicti Monasterij, cui hoc contigerat, præsentibus tradere scriptis, nam ut in gestis S. Confessoris MEINULPHI legitur, cereus in se retortus & accensus supra nudum pannum, quo prædicti B. MEINULPHI sepulchrum opertum fuit, absque quolibet intermedio ponebatur, qui & neglectu cujusdam devotæ Canonissæ dicti sepulchri custodiam habentis per ardorem finem suum fecerat, nec idem pannus in aliqua ejus parte læsus apparuerat. Et quia idem miraculum ex eo quòd multis temporibus actum fuit, & heu quodammodo in quorundam hominum cordibus jamjamque vetustate temporis minùs veneratur, pius Dominus DEUS ad honorem B. MEINULPHI sui Confessoris volens aliquorum Fratrum dicti Monasterij, à quibus B. MEINULPHUS forsitan non satis honorabatur, ad devotionem & fervoris igniculum imò ad ampliorem sui Patroni venerationem excitare supradictum miraculum videlicet dei cerei combustionem supra pannum disposuit innovare. Nam præmemoratus Frater cui, quod jam relaturus sum, accidit, Arnoldus Gallicus vocabatur, qui quodam